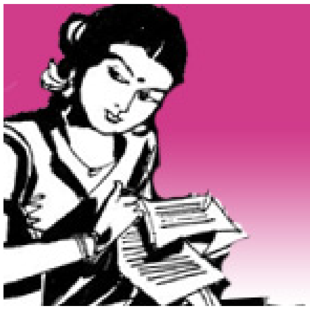

పుస్తకం ఓ నేస్తం

– పద్మవల్లి

నెలనెలా మీ కోసం.. ఓ మంచి పుస్తకం

చెదిరిన స్వప్నాల క్షతగాత్ర గానం

ఒక స్నేహితురాలు తను మొదటిసారి ప్రెగ్నెంట్ గా ఉన్నప్పుడు రాత్రుళ్ళు నిద్రపట్టకపోవడంతో ఒకరోజు తన డాక్టర్ ని అడిగిందట, 'నేనెప్పుడు ప్రశాంతంగా నిద్రపోగలుగుతాను' అని. ఆవిడ నవ్వి 'నెవర్. నువ్విక ఇలాంటి అత్యాశలు వదిలేసుకుంటే నీకే మంచిది' అని చెప్తే, ఆ అమ్మాయి నాతో చెప్పుకుని భోరుమంది. నేను ఆ విషయంలో అప్పటికి ఓ ఐదేళ్ల సీనియారిటీతో సంపాదించిన అనుభవంతో 'అవునమ్మా ఏడవకు. అది నిజమే మరి ' అని తనని ఓదార్చాల్సివచ్చింది. ఓ ప్రాణిని మనం స్వయంగా ఈలోకంలోకి తెచ్చాక, వద్దనుకున్నా కూడా ప్రతీ క్షణం వాళ్ళ గురించి ఆందోళన, ఆరాటం మాత్రం తప్పించుకోలేము. మనం పెద్దయి మనకు పిల్లలు పుట్టినా కూడా, మన తల్లిదండ్రులకు మన పట్లా, మన పిల్లల పట్లా తీరని ఆరాటం. మనకూ అదే కథ పునరావృతం. అంతులేని భ్రమణచక్రం అది.

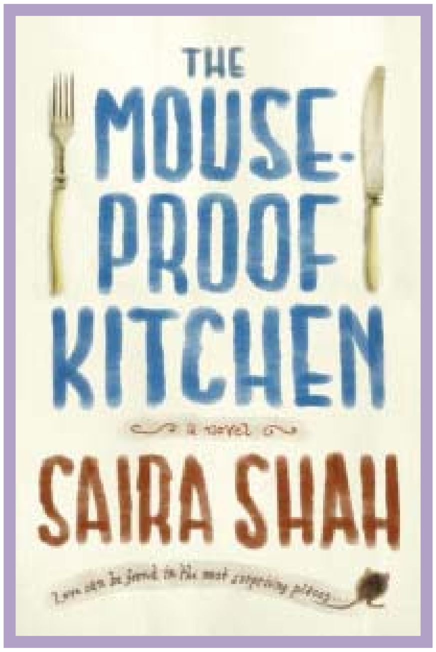

మనిషి జీవితంలో అతి పెద్ద మలుపు పేరెంట్ కావడం, తను ఇంకొకరికి గార్డియన్ కావడం. అమితమైన సంతోషానికి తోడుగా, నిద్రలేని రాత్రుళ్ళనీ, అంతులేని బాధ్యతనీ, విరామం ఎరుగని ఆందోళననీ ఏ కాంట్రాక్టు రాసుకోకుండానే, ఏ షరతులూ పెట్టకుండానే గిఫ్ట్ హేంపర్ గా అందిస్తుంది పేరెంట్-హుడ్. పిల్లల చిన్నప్పుడు ఎన్ని నిద్రలేని రాత్రుళ్ళు గడిపినా, వాళ్ళ సేవల్లో పగటికీ రాత్రికీ తేడా తెలీకపోయినా, వాళ్ళు తప్ప మనకంటూ వేరే ప్రపంచమూ మిగలకపోయినా కూడా వాళ్ళ బోసినవ్వులూ, చిట్టి చిట్టి చేష్టలూ, మనల్ని గుర్తుపట్టి సంతోషంతో చేసే కేరింతలూ చూసి, పడిన ఇబ్బందులన్నీ ఉఫ్ మని వూదేసినట్టే ఎగిరిపోతాయి. 'ఈ అవస్థలన్నీ కొన్నాళ్ళే, పిల్లలు పెద్దయి వాళ్ళ పనులు చేసుకోగలిగి, వాళ్ళు ఆరోగ్యంతో మంచి వ్యక్తిత్వంతో ఎదుగుతూ ఉంటే అది చూసి మనం మురిసిపోవచ్చు' అన్న ఆలోచనా, ఆశా మనకి

ఆ దశని సులభంగా దాటేసే శక్తిని ఇస్తాయి. ఆ ఆశ, భరోసా పోయిననాడు...??? ఆ చెదిరిన కలల క్షతగాత్ర గానమే సైరా షా తన జీవితంలోని సంఘటనల ఆధారంగా వ్రాసిన The Mouse-proof Kitchen.

"I lost the privilege of belonging to the 'Mothers of Healthy Kids Club', complaining that 'kids are sleeping late in the nights, kids cold kept them awake last night, kids not getting good grades.' " – A Mother of a little kid with malicious brain tumor, in the book "If I get to Five"

Anna (ఏనా) Tobias (here after I call him Tobi) భార్యా భర్తలు. ఒకరంటే ఒకరికి విపరీతమైన ప్రేమ. ఏనా లండన్లో ఒక పెద్ద రెస్టారంట్లో షెఫ్. మంచి ప్లానింగ్, అవగాహనా ఉన్న మనిషి. టోబీని కలిసిన మొదటి క్షణంలోనే ఆమెకు తెలుసు, అతనితోనే తన జీవితం అని. టోబీ ఒక వర్ధమాన సంగీతదర్శకుడు. చిన్న చిన్న సినిమాలకూ టీవీ డాక్యుమెంటరీలకు సంగీతం కూరుస్తూ, కెరీర్ లో ఒక బ్రేక్ కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటాడు. జీవితం సాఫీగా ఏ ఒడిదుడుకులూలేకుండా, ఎక్కువ కష్టపడాల్సిన అవసరం లేకుండా సాగిపోవాలనే మనస్తత్వం అతనిది. ఏనాకు తను ఎప్పుడో కాలేజ్ రోజుల్లో ఫ్రాన్స్ విజిట్ చేసినపుడు అక్కడ ఎంతో నచ్చడంతో, ఎప్పటికైనా అక్కడే స్థిరపడాలని కోరిక. ప్రస్తుతం ఏనా గర్భవతి. పుట్టబోయే అమ్మాయికి ఫ్రేయా (meaning: Nordic goddess of love and birth) అని పేరు కూడా ఎంచుకుంది. డెలివరీ అయ్యాక లండన్ లో ఉన్న ఫ్లాట్ అమ్మేసి, ఫ్రాన్స్ వెళ్ళిపోయి ఫ్రెంచ్ కంట్రీ సైడ్ లో అందమైన తోటతో ఉన్న ఇల్లు కొనుక్కుని, నగరజీవితానికి కి దూరంగా ఆధునిక ప్రపంచపు వెర్రిపోకడలూ వికారాలూ సోకని ప్రశాంతంగా వాతావరణంలో కూతురుని పెంచుకోవాలన్నది వాళ్ళ కోరిక. అక్కడ ఏనా తను ట్రైనింగ్ పొందిన కుకింగ్ స్కూల్ లోనే షెఫ్ గా చేరాలని, టోబీ కూడా అక్కడ నుండే తన కొత్త మ్యూజిక్ ప్రాజెక్ట్స్ చేసుకుంటూ మంచి మ్యుజీషియన్గా ఎదగాలనీ ఆలోచన. దానికోసం ఫ్రాన్స్లో రియల్ ఎస్టేట్ ఏజెంట్తో మాట్లాడటంతో పాటు మిగిలిన అన్ని ఏర్పాటు చేసుకుంటారు.

Man proposes but god disposes అన్నట్టు, ఫ్రేయా పుట్టుకతోనే సమస్యలతో పుడుతుంది. ఒక కనుపాప సరిగా ఏర్పడక కొంచెం దృష్టిలోపం. దానికి తోడూ పుట్టిన వెంటనే ఫిట్స్. డాక్టర్ల అన్ని పరీక్షలూ చేసి ఫ్రేయా ఒక పెద్ద 'షాపింగ్ లిస్ట్ ఆఫ్ బ్రెయిన్ మాల్ ఫార్మేషన్స్' తో పుట్టిందని, మెదడు సరిగా ఏర్పడక పోవడం వలన చాలా శారీరక మానసిక అవలక్షణాలు ఉన్నాయనీ, మరికొన్ని ఇబ్బందులు ఏర్పడే అవకాశాలు చాలా ఉన్నాయనీ చెపుతారు. అందులో కొన్ని ' చూపు నిలపలేక పోవడం, తరచుగా ఫిట్స్, ఏ రకమైన స్పందననూ అనుభవించలేకపోవడం, ఎవరినీ గుర్తించలేకపోవడం, జీవితాంతం మంచంమీదే ఉండాల్సి రావటం, ఇరవై నాలుగు గంటలూ ఒకరి మీద ఆధారపడి ఉండటం' లాంటివి. జాగ్రత్తగా చూసుకున్నా ఎంతకాలం తను జీవించగలదో కూడా డాక్టరు చెప్పలేకపోతారు, అది కొన్ని నెలలూ కావొచ్చు, కొన్ని సంవత్సరాలు కావొచ్చు.

కూతురి పరిస్థితి ఇద్దరినీ హతాశులను చేసింది. ఆనందకరమైన కుటుంబజీవితం గురించి కలలు కంటున్న ఇద్దరికీ వడగాలిలా తగిలింది ఈ వార్త. తేరుకోలేని షాక్ తో వాస్తవాన్ని జీర్ణించుకునే ప్రాసెస్లో ఎంతో దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తారు. ఇక జీవితంలో ఏ ఎదుగుదలా ఉండబోని, తామెవరో కూడా తెలియబోని, బ్రతికినంతకాలమూ ఒకరికి బరువుగానే నిలిచే పిల్లని, ఏదో ఒకరోజు తమని

విడిచి వెళ్ళిపోయే పిల్లని తాము సాకగలిగే సహనమూ, ఆ విషాదాన్ని ఎదుర్కొనే ధైర్యమూ తమకున్నాయా అని భయపడతారు. టోబీ అయితే ఆ పాప కోసం తమ జీవితాలూ, కెరియర్ అంతా త్యాగం చెయ్యల్సొస్తుందనీ, ఆ పరిస్థితుల్లో తాము నిజంగా ఆ పిల్లని ప్రేమగా చూసుకోలేమనీ భయపడతాడు. ఆ పాపని తాము ఇంటికి తీసుకువెళ్ళకుండా ఆసుపత్రిలోనే వదిలేస్తే సోషల్ సర్వీసెస్ వాళ్ళు , అలాంటి పిల్లలకోసమే ఉన్న ఏదో ఒక హోం లో చేర్పిస్తారు అని తెలుసుకుంటారు. పాపని అక్కడే వదిలేసి మనం ఎవరికీ చెప్పకుండా ఏ బ్రెజిల్ కో వెళ్ళిపోదాం అని ఏనాని ఒప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఆసుపత్రిలో ఉన్న రెండు వారాల్లో ఏనా నెమ్మదిగా పాపతో అనుబంధం పెంచుకుంటుంది. ఒకప్రక్క పెరుగుతున్న మమకారం, ఇంకో ప్రక్క ప్రేమ పెంచుకున్నాక పాపకి ఏమన్నా అయితే తను తట్టుకోగలదా అన్న భయం ఆమెని పీడిస్తుంటాయి. మరోప్రక్క టోబీ ‘నాకు పిల్లలు కావాలి కానీ, ఇలా మొత్తం నా జీవితాన్ని వాళ్ళ కోసం త్యాగం చేయించుకునే పిల్లలు నాకొద్దు. మనకి ఇంకా మంచి పిల్లలు పుడతారు. నువ్వు నాకు కావాలి. నీకెవరు కావాలో బాగా ఆలోచించుకో’ అని చెపుతాడు. తనకేం చెయ్యాలో తోచని స్థితిలో ఏనా మిగిలిపోతుంది. మనుమరాలి కోసం ఎంతో ఆశగా ఎదురుచూస్తున్న ఏనా తల్లి కూడా విషయం తెలిసి శోకంలో మునిగిపోతుంది. ఆ పాపని పెంచడంలో తన కూతురు నలిగిపోకూడదని ఆశ, కానీ ఏం చెప్పాలో ఎలా చెప్పాలో తెలీదు ఆమెకి.

వీళ్ళు కావాలనుకున్న ప్రాంతంలో ఇళ్ళ ఖరీదు బడ్జెట్ కి మించి ఉండటంతో, పట్టణానికి దూరంగా చిన్న కొండల్లో ఉన్న, పెద్దగా అభివృద్ధి చెందని వూరిలో, కొన్ని ఎకరాల్లో పళ్ళతోటలూ, కూరగాయల మడులూ, సెలయేరు ఉన్న ఇల్లు చవకగా దొరుకుతుంది. ఆ వూరిలో అందరికీ స్వయంగా పండించుకున్న పంటలతోనే జీవనం సాగుతూ ఉంటుంది. ఆసుపత్రి దాదాపు రెండు గంటల ప్రయాణం అక్కడికి. ఆ ప్రదేశం టోబీకి బాగా నచ్చుతుంది. ఏనాకి ఆ మారుమూలకి వెళ్లడం ఇష్టం లేకపోయినా టోబీ ఒప్పిస్తాడు. ఫ్రేయా ఉన్నన్ని రోజులయినా తల్లి ప్రేమ అందివ్వాలని నిశ్చయించుకున్న ఏనా, ఫ్రేయాని కూడా తమతో తీసుకు వెళ్ళేటట్టు అయితే సరే అని ఒప్పుకుంటుంది.

ఆ ఇంటికి వెళ్లేసరికి ఇంకో షాక్ ఎదురవుతుంది ఇద్దరికీ. ఆ ఇల్లు పాడుబడి దాదాపు భూత్ బంగళాలా ఉంటుంది. పాడుబడి ఉన్న ఆ ఇల్లు ఎవరూ కొనడానికి రాకపోతే, వీరికి అతి తక్కువ ధరకు అమ్ముతారు. కొనేముందు మాట ఇచ్చినట్లుగా యజమాని ఇల్లు బాగు చేయించి ఇవ్వడు. ఎలెక్ట్రిసిటీ లేక ఇల్లంతా చల్లగా మంచులా ఉంటుంది. ఎలుకలూ, పందికొక్కులూ, నానారకాల కీటకాలూ వీరవిహారం చేస్తుంటాయి. పైకప్పు నుండీ ఎలుకలు కన్నాలు పెట్టి లోపలికి రావటంతో వర్షం నీరు కారి గచ్చులూ గోడలూ నాచు పట్టి వాసనతో, కిచెన్ అంతా ఎలుకలు చేసిన చెత్తతో కంపు కొడుతూ కాలు పెట్టడానికి కూడా వీలులేకుండా ఉంటుంది. ఇంట్లో ఏ ఒక్క పరికరమూ పనిచేసే స్థితిలో లేవు. ఇవన్నీ చూసిన ఏనాకి విపరీతమైన నిస్పృహ కలుగుతుంది. చేసేదేం లేక ఎలాగో ఆ రాత్రికి గడిపి మర్నాడు ఇల్లు శుభ్రం చేసుకోవాలని అనుకుంటారు.

ఆ ఇంటి ఆవరణలోనే ఓ చిన్న ట్రైలర్ లో ఉంటున్న లిజ్జీ అనే ఓ టీనేజ్ అమ్మాయి కనిపిస్తుంది. లిజ్జీ ఒక అమెరికన్ అమ్మాయి. చిన్నతనంలోనే తల్లి వదిలేస్తే ఫాస్టర్ హోమ్స్ లో పెరుగుతుంది. అక్కడ కూడా ఉండలేక కాలిఫోర్నియా నుంచి పారిపోయి

ఇక్కడికి చేరుకుంటుంది. ఎపుడూ ఏదో లోకంలో ఉన్నట్టు పాటలు పాడుకుంటూ ప్రకృతితో మాట్లాడుకుంటూ, ఊరివాళ్ళు పెట్టిందో, పొలాల్లో దొరికినవో తిని గడుపుతుంది. 'లిజ్జీకి కూడా ఎవరూ లేరు కదా, మనం పనిలో పెట్టుకుందాం. ఇంట్లో పనుల్లోనూ, పాపని చూసుకోవడంలోనూ నీకు సాయంగా ఉంటుందని' టోబీ అనడంతో ఏనా ఒప్పుకుంటుంది. అందరూ కలిసి ఏదో కొంచెం క్లీన్ చేసి, కన్నాలూ అవీ పూడ్చినా ఎలుకలు, పందికొక్కులు మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చి ఇల్లు పాడుచేస్తూనే ఉంటాయి. కిచేన్లోని గ్రోసరీలు అవీ నాశనం చెయ్యకుండా చూసుకోడానికి, ఎలుకల్ని పూర్తిగా రాకుండా చెయ్యాలనీ ఏనా చెయ్యగలిగిన ప్రయత్నాలన్నీ చేస్తూనే ఉంటుంది, కానీ ఏదీ సరిగా పనిచెయ్యవు.

రోజంతా ఏనాకు పాపతోనే సరిపోతుంది. పాపకి తల్లి దగ్గర పాలు తాగడం కూడా చేతకాదు. మెడ నిలబెట్టలేదు. చేతులు కూడా కదపలేదు. ఏనాకు పాపకు పాలు కలిపి పట్టడం, మందులు కలిపి గంట గంటకూ పట్టించడం, కక్కుకుంటే శుభ్రపరచడం ... అన్ని పనులూ ఎంతో ఓపికగా చేస్తుంది. అప్పుడప్పుడూ ఫిట్ వచ్చినపుడు మాత్రం తానేమీ చెయ్యలేని నిస్సహాయతతో, ఆ పాప బాధ చూడలేక ఏనా నరకం అనుభవిస్తుంది. ప్రతీసారీ ఈసారి గడుస్తుందా, పాప మృత్యువుని గెలవగలదా అన్న ఆరాటం ఆమెని చిత్రవధ చేస్తుంటుంది. పాపకి ఏమైనా అయితే తను తట్టుకోగలదా అన్న ఆలోచన ఆమెకు విపరీతమైన భయాన్ని కలుగచేసి, ఆమె ధైర్యాన్ని క్రుంగదీస్తుంటుంది. నెమ్మదిగా ఆ ఆలోచనల నుంచీ ఒత్తిడి నుండీ తప్పించుకోడానికి ఎక్కువ సమయం ఇల్లు ఒక దారిలోకి తెచ్చుకోడానికి, ఎలుకల బాధ తగ్గించుకోడానికి చేసే ప్రయత్నాల్లో గడుపుతూ ఉంటుంది.

టోబీ మాత్రం ఇంట్లో ఓ గదిని తన రికార్డింగ్ స్టూడియోగా మార్చుకుని మ్యూజిక్ క్రియేట్ చేసుకుంటూ, తను సంగీతం కూర్చిన సినిమా గనక విడుదలయితే తనకి మంచి పేరు వచ్చి, ఇంకా కొత్త ప్రాజెక్ట్స్ వస్తాయని ఆశగా ఎదురుచూస్తూ ఉంటాడు. పాపని కానీ, ఏనా పడుతున్న కష్టాలు గానీ తనవి కానట్టే ఉంటాడు. దానికి తోడూ లిజ్జీని అస్తమానూ దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని చదువు చెపుతున్నాను అంటూ, తన లాప్ టాప్ లో ఇంటర్నెట్లో చూడటం నేర్పుతూ ఉంటాడు. అంతే కాకుండా టోబీకి లిజ్జీకి మధ్య చనువు పెరుగుతున్నట్టూ ఏనా గమనిస్తుంది. టోబీ ఇచ్చిన చనువుతో లిజ్జీ ఇంటి పనుల్లో సాయం చెయ్యకుండా ఇంటర్నెట్ చూస్తూనో, జాతకాలు చూస్తాను అంటూనో, లేదా ఇప్పుడు బయట పొలాల్లోకి వెళ్ళి నేను ప్రకృతికి పాటలు పాడి ప్రార్థన చెయ్యాలనో చెప్పి వెళ్ళిపోతుంటుంది. ఏనా కొంచెం పట్టుబట్టి చెప్పినా ఫలితం ఉండదు. ఏనా అన్ని పనులూ ఒక్కర్తే చేసుకోలేక అసహనంతో టోబీ మీద అరుస్తుంది కానీ తనేం పట్టించుకోకుండా తన పని చేసుకుంటూ ఉంటాడు. లిజ్జీ వలన తమకేమీ సాయం లేకపోవడంతో తనని పని మాన్పించేద్దాం అని టోబీతో అన్నా అతనది వినిపించుకోడు. దానితో ఏనాకి తనకి టోబీ కూడా దూరమయిపోతున్నాడేమో అన్న ఆలోచన బాధిస్తుంటుంది.

"Angels come when you are least expecting them."

ఒకరోజు కెరిం అనే యువకుడు ఏనాకు కనిపించి 'తను ఒక ఇంజినీర్ని అనీ, కొన్ని కారణాల వలన తనవాళ్ళందరికీ కొన్నాళ్ళు దూరంగా ఉండాల్సివస్తుందనీ, తనకి ఆశ్రయమిస్తే ఏ పని అయినా చేసిపెడతాను' అనడంతో ఏనా ఇంటికి తీసుకువస్తుంది.

కెరిం చాలా చురుకైన యువకుడు. ఏ పనైనా రాదు అనకుండా చెయ్యగలడు. నెమ్మదిగా, ఇంట్లో ఒక్కో గదినీ బాగు చేసి ఒక కొలిక్కి తెస్తాడు. అలాగే కిచెన్లో కేబినెట్స్లోకి ఎలుకలు వెళ్ళకుండా మెష్, తలుపులూ లాంటివి కూడా పెట్టి ఎలుకల బాధ చాలా వరకూ తగ్గిస్తాడు. అప్పుడప్పుడూ ఫ్రేయాని చూసుకోవడంలో కూడా సహాయం చేస్తుంటాడు. అలానే అక్కడ నివసించే జూలియన్ అనే హిప్పీ యువకుడు కూడా స్నేహితుడై, పెరట్లో కూరగాయలు పండించడం లోనూ, మిగిలిన అక్కడ నిత్యావసరాలను ఏర్పరచుకోడంలోనూ సహాయం చేస్తుంటాడు. అక్కడ చిన్న రెస్టారంట్ గానీ, లేదా కుకింగ్ స్కూల్ గానీ పెట్టుకోవాలని ఆలోచిస్తున్న ఏనాకి, అక్కడ దొరకే వనరుల గురించి జూలియన్ చెపుతూ ఉంటాడు.

ఇలా ఉండగా ఏనాకి ఫ్రేయాతో అనుబంధం పెరిగిపోతుంటుంది. నెమ్మదిగా ఫ్రేయా తల్లికి స్పందించడం మొదలుపెడుతుంది. కళ్ళు తిప్పి మొహంలోకి చూడటం, నవ్వితే బదులు నవ్వడం, నెమ్మదిగా చెయ్యెత్తి తాకడం లాంటి పనులు చేస్తూ ఉంటుంది. దానితో ఏనాకి కూతురు నెమ్మదిగా బాగావుతుందేమో అన్న ఆశ చిగురిస్తుంది. టోబీతో అదే విషయం చెప్తే 'పిచ్చిదానా, నువ్వు భ్రమల్లో బ్రతుకుతున్నావు. మనం అమ్మా నాన్న అని తనకి ఇపుడే కాదు ఎప్పటికీ తెలీదు. ఏదో ఒకరోజు పరిస్థితి విషమించి తనని ఎక్కడో హోమ్ లో చేర్పించడమో లేదా తను మనల్ని వదిలి పోవడమో జరుగుతుంది. తనతో ఎటాచ్మెంట్ పెంచుకోకు, బాధపడతావు' అని మందలిస్తాడు. కానీ ఎంత దూరంగా ఉందామనుకున్నా తనకి తెలీకుండానే టోబీ కూడా నెమ్మదిగా ఆ పాప మాయలో పడిపోతాడు. తన అమాయకమైన మొహం, తనని చూసి నెమ్మదిగా నవ్వే నవ్వూ టోబీని ఫ్రేయాకి దగ్గరయ్యేలా చేస్తాయి. నెమ్మదిగా తండ్రీ కూతుళ్ళ మధ్య కూడా అనుబంధం పెరుగుతూ ఉంటుంది. మొదట అసలు ఫ్రేయా మొహం చూడటానికి కూడా ఇష్టపడని టోబీ నెమ్మదిగా పాపతో కొంచెం కొంచెం సమయం గడపటం మొదలుపెడతాడు.

ఒకరోజు అనుకోకుండా ఏనా తల్లి వస్తుంది కూతురిని చూడటానికి. ఆమెకి ఏనా ఒక్కతే కూతురు. మొదటినుండే తల్లీ కూతుర్లిద్దరూ నిప్పూ ఉప్పూ చందం. ఓ ఏడాది క్రితం భర్త పోయిన దగ్గర్నుంచీ ఆమె ఒక్కర్తే ఉంటూ అస్తమానూ ఏదో ఒకదానికి సిల్లీ కంప్లయింట్స్ చేస్తూ ఏనాను విసిగిస్తూ ఉంటుంది. పాపతో కూతురు ఏ సౌకర్యాలూ లేని చోట ఏం కష్టాలు పడుతుందో అని, ఇక ఆగలేక ఏదో ఒక వంక పెట్టుకుని వస్తుంది. టోబీ నిరాసక్తత, లిజ్జీ వైఖరి ఏనాని బాధపెట్టినా, తల్లి, కెరిం, జూలియన్ ఈ ముగ్గురి సాయంతో తనకి కాస్త మోరల్ సపోర్ట్ దొరుకుంటుంది.

ఇవన్నీ ఇలా ఉండగా లిజ్జీ టోబీ మీద ప్రేమ పెంచుకుంటుంది, కానీ టోబీ తనని ఒక చిన్నపిల్లగానే చూస్తున్నాడనీ కేవలం తన మీద జాలితోనే తనకి చదువు చెప్పడం కంప్యూటర్ నేర్పించడం లాంటివి చేసాడనీ అర్థమవుతుంది. దానితో తను ఎవరికీ అక్కర్లేదని మనోవ్యధ పెంచుకుని, క్రమంగా మతిభ్రమించినట్టూ ప్రవర్తిస్తుంది. ఒకరోజు ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నిస్తున్నపుడు చూసి రక్షించి మెంటల్ హెల్త్ సపోర్ట్ వాళ్లకు తెలియచేస్తే, వాళ్ళు తీసుకెళ్ళి ఆసుపత్రిలో చేరుస్తారు. అపుడు టోబీకి అసలు విషయం తెలిసి, తనకి తెలియకుండానే ఆ అమ్మాయికి ఆశలు రేపానని అర్థమయి సిగ్గుపడి బాధపడతాడు. ఏనా ఆసుపత్రికి వెళ్ళి చూద్దామని అన్నా తను

వెళ్ళి మళ్ళీ ఆమెకు కనించడానికి ఇష్టపడడు. ఏనా కూడా తను ఆ చిన్నపిల్ల ఒంటరితనాన్ని అర్థం చేసుకోలేక కొన్నిసార్లు తన మీద అనవసరంగా విసుక్కున్నందుకు బాధపడుతుంది.

ఈలోగా తల్లి తనింటికి తిరిగి వెళిపోతుంది. కెరిం కూడా వెళ్ళాల్సి వచ్చి వెళ్ళిపోతాడు. ఒక అనుకోని సంఘటనవల్ల జూలియన్ కూడా ఏనాని తప్పించుకు తిరుగుతుంటాడు. ఏనా పూర్తిగా మానసికంగా ఒంటరిదైపోతుంది. ఫ్రేయాకి మొదట్లో అప్పుడప్పుడూ వచ్చే ఫిట్స్ రోజుకి మూడు నాలుగు సార్లు రావటం, క్రమంగా అవి ఎక్కువసేపు ఉండటం, పాప వాటిని తట్టుకోలేక టార్చర్ పడటం, ఇవన్నీ ఏనా మీద విపరీతమయిన మానసిక ఒత్తిడి కలిగించి తన నమ్మకాన్ని, ధైర్యాన్ని తగ్గిస్తాయి. చివరికి పాప బ్రెయిన్ ఇంకా క్షీణించడం వలన, స్వయంగా ఆహారం తీసుకోవడం, వూపిరి తీసుకోవడం కూడా చేతకాకపోవడంతో ట్యూబ్ తో ఫీడ్ చెయ్యడం, లంగ్స్ క్లీన్ చేసి వూపిరాడేలా చెయ్యడం చెయ్యాలని, అవి వీళ్ళు నేర్చుకోవాలని చెబుతారు. అప్పటికే అన్నిరకాలుగా అలసిపోయి నిరాశ, అసహనం, బాధ, దిగులు, విరక్తితోనూ ఉన్న ఏనా 'తనింక ఆశ నిరాశల ఉయ్యాలలూగలేననీ, ఇకపై జరిగేవి భరించే శక్తి తనకి లేదనీ, తను ఉన్నా లేకపోయినా పాపకేమీ తెలీదనీ' చెప్పి, టోబీని 'పద ఇక చాలు. మనం పాపని ఇక్కడ వదిలేసి వెళ్ళిపోదాం. వాళ్ళే ఏదో ఏర్పాటు చేస్తారు' అని అడుగుతుంది. ఆశ్చర్యకరంగా టోబీ ఆ పనులన్నీ తను నేర్చుకుని చేస్తానని, పాపని వదిలి రాననీ చెపుతాడు. ఆ విరక్తిలో కోపంలో ఏనా ఇద్దరినీ అక్కడే వదిలేసి అటునుండి అటే ఎయిర్ పోర్ట్ కు వెళ్ళి లండన్ వెళ్ళిపోతుంది.

ఏనా లండన్ వెళ్ళి ఏం చేసింది? ఏనాడూ సీసాతో పాలు కూడా పట్టని టోబీ పాపని చూసుకోగాలిగాడా? పాప ఏమయ్యింది? వాళ్ళు భయపడిన రోజు వచ్చిందా? లిజ్జీ ఏమయ్యింది? ఏనా టోబీ దగ్గరకి తిరిగి వచ్చిందా? ఏనా, తల్లీ ఎప్పటికయినా ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకున్నారా? ఇవన్నీ తెలియాలంటే పుస్తకం చదవాలి. ఇవన్నీ తెలుసుకోడం కోసమే కాకపోయినా, we should read this book to count our blessings and to thank god for showering us with them.

మనసుకు ఎన్ని రకాల భావాలను అనుభవించగలిగే శక్తి ఉందో, అన్ని రకాలూ అనుభూతి చెందగలుగుతాము పుస్తకం పూర్తి చేసేలోగా. విడవకుండా ఒక్క దాటున చదివించే శక్తి కథకూ, అంతకుమించి కథనానికీ ఉంది. ఏనా పాపతో బాండింగ్ పెంచుకోడమూ, పాప కొంచెం కొంచెం స్పందించినపుడల్లా మురిసిపోవడం, అంతలోనే ఇది ఎన్నాళ్ళో అని దిగులుపడటం, ఫిట్ వచ్చి పాప వూపిరాడక నలిగిపోతున్నప్పుడల్లా ఏనా టెన్షన్తో బిగుసుకుపోవటం,... ఇలా ఎన్నో సంఘటనలు మనసుకి హత్తుకునేలా ఉంటాయి. ఒకసారి అలా ఫిట్ వచ్చినపుడు పాప తేరుకుంటుందా లేదా అన్న టెన్షన్ భరించలేక పాపను ఒంటరిగా వదిలేసి బయటకి వెళ్ళిపోయినపుడు మనకు ఆమె మనసు ఇంత పాషాణమా అనిపిస్తుంది. అంతలోనే ఆమె సంభాళించుకుని పరిగెట్టుకు వచ్చేసరికి ఆమె మీద జాలి వేస్తుంది. లిజ్జీ ఆకతాయితనాన్ని, టోబీ నిర్లక్ష్యాన్ని భరిస్తూ తనొక్కతే అన్నిటిమధ్యా సతమతమయిపోతున్నప్పుడు 'ఏనా, ఎందుకు ఇదంతా భరిస్తున్నావ్. లిజ్జీని ఒక్కటి లాగిపెట్టి కొట్టి బయటకి తోసెయ్, అదే చేత్తో టోబీని కూడా నాలుగు పీకు' అని అరవాలనిపిస్తుంది. హాస్పిటల్లో పాపనీ టోబీని వదిలేసి వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు 'ప్లీజ్ ఏనా, ఇప్పటివరకూ ఒంటరిగా భరించినదానివి,

ఇపుడు ఓటమితో వెళ్ళిపోకు' అని అడ్డుపడి బ్రతిమాలాలని అనిపిస్తుంది. తనకి ఇంకో బిడ్డ పుడితే ఫ్రేయా మీద ప్రేమ కొంచెం దారి మార్చుకుని, తన నిష్క్రమణని తట్టుకునే శక్తి వస్తుందేమో అని ఆశపడుతుంది, కానీ ఆ ఆశ కూడా తీరక ఇంకా క్రుంగిపోతుంది. తన కష్టాలే తనకి మించినవి ఉండగా, లిజ్జీని కూడా గాలికి వదిలెయ్యకుండా పట్టించుకోవడం, ఆసుపత్రికి వెళ్ళి చూసి ధైర్యం చెప్పి రావటం చూస్తే తన మీద గౌరవం కలుగుతుంది.

సమస్యలకి పరిష్కారం మన చేతిలో లేనపుడూ, వాటి నుండి పారిపోలేనపుడూ ఆ తీవ్రతని తట్టుకోడానికి ఒక్కొక్కరూ ఒక్కో మార్గం వెదుక్కుంటాము. ఏనా, టోబీ కూడా అదే పని చేస్తారు. ఒక పక్క టోబీ ప్రవర్తన, పాప గురించి వాస్తవాన్ని జీర్ణించుకునే శక్తి లేక ఎంతసేపూ ఎలుకలు కట్టడి చెయ్యడంలోనూ, పిచ్చిగా తోటలోని పళ్ళను వందల కొద్దీ సీసాల్లో కేనింగ్ చేసి దాయటంలోనూ తనని తను పోగొట్టుకుంటుంది. టోబీ కూడా ఆ బాధలోంచి ఎస్కేప్ అవ్వడానికే లిజ్జీతో సమయం గడపడం, ఏనా అడిగిన పనులు నిర్లక్ష్యం చెయ్యడం చేస్తాడు.

టోబీ మొదట తన జీవితం గురించి మాత్రమే ఆలోచించే స్వార్థపరుడిగా కనిపించినా అంతర్లీనంగా తనలో భయం ఉంటుంది. తమ జీవితంలో నాలుగు రోజుల అతిథి అయిన పాప మీద ప్రేమ పెంచుకుంటే ఆమె ఎడబాటుని తట్టుకునే శక్తి ఉండదని బాధ. అందుకే ఏనాని 'please don't get attached to her, she will sure break our hearts one day' అని బ్రతిమాలుకుంటాడు. పాప వేపు చూసినా కూడా తనకి తెలీకుండానే ప్రేమ పెంచుకుంటానేమో అనే భయంతో తప్పించుకుని తిరుగుతుంటాడు. ఏనా పాప తోనూ, ఇంటితోనూ కష్టాలు పడుతుంటే 'నీ వల్లనే కదా తను ఏ సహాయమూ దొరకని ఈ మారుమూలకి వచ్చింది. గెట్ ఎ లైఫ్' అని కాలర్ పట్టుకుని దులపాలనిపిస్తుంది. మనం ఎంత వద్దనుకున్నా జరగాల్సింది జరిగే తీరుతుంది. ఆ పసిపాప అతన్ని కూడా మాయ చేస్తుంది. ఏనా పాపని వదిలేసి వెళ్ళిపోదాం అని అడిగినపుడు 'నేను రాలేను, నేను పాపని ప్రేమిస్తున్నాను. ఒకసారి ప్రేమ పెంచుకున్నాక తనని అలా వదిలేసి నేను రాలేను' అని ఏడుస్తాడు. అలానే తమకి ఇంకో బిడ్డ పుడితే పరిస్థితి మార్పు వస్తుందేమో అని ఏనా ఆశ పడితే 'పిచ్చిదానా, నీకు అర్థం కావటం లేదా? ఫ్రేయా రాకముందు నుంచే తన చుట్టూ మన కలల ప్రపంచం ఏర్పరచుకున్నాం. తను మన ప్రాణం. ఇంకెవరొచ్చినా కూడా తన గురించి మన ప్రేమా, బాధా తగ్గవు' అని నచ్చచెప్పే ప్రయత్నం చేస్తాడు. అన్నీ తెలిసే ఆ బంధాల వలయంలోంచి ఎంత తప్పించుకుపోవాలనుకుంటాడో అందులో అంతగానూ మునిగిపోతాడు.

"A person who irritates you always is the one who loves you most, but fails to express it."

ఏనా తల్లికి రాబోయే మనవరాలి మీద ఎంతో ప్రేమ. అందరు తల్లీ కూతుర్లలానే కీచులాడుకుంటూ, విసుక్కుంటూ ఇద్దరి మధ్యా జారిపోతున్న అనుబంధాన్ని, మనవరాలి రాకతో సరిదిద్దుకోవాలని ఆశిస్తుంది. కానీ ఫ్రేయా పరిస్థితి ఆమెకి ఒక షాక్ లాగా తగులుతుంది, ఎంతంటే పాపకి ఇవ్వడానికని తీసుకొచ్చిన కూతురి చిన్నప్పటి టెడ్డీబేర్ ని ఇవ్వకుండానే తీసుకువెళిపోయేంత. దానికితోడు కూతురూ అల్లుడూ మధ్య అనుబంధం ఈ పాప వలన ఎక్కడా పాడయిపోతుందో అని భయం. పాపని ఇంటికి తీసుకు

వెళతాను అన్నప్పుడు కూడా టోబీకి ఇష్టమే కదూ అని పదే పదే అడుగుతుంది. కూతురితో అనుబంధం గట్టిపరచుకోవాలనే ఉన్నా, ఎలానో తెలియదు. తన ప్రేమని వివరంగా బయటకి చెప్పడానికి అహంభావం అడ్డం వస్తుంది. దానితో కూతురితో మాట్లాడాలంటే ఏదో ఒక సిల్లీ సమస్యని సాకుగా చేసుకుని, దానితో ఏనాని ఇంకా విసుగెత్తిస్తూ ఉంటుంది. పాప పరిస్థితికి బాధతోనే 'పాపని మనం ట్రెయిన్ చేసుకోలేమా, ఆఖరికి పెట్స్ ని కూడా ట్రెయిన్ చేసుకోగలం కదా' అంటూ అసంబద్ధంగా మాట్లాడి అందరికీ విసుగు తెప్పిస్తుంటుంది. కానీ మొదట టోబీ గుర్తిస్తాడు, అది ఆవిడకు ఏనా పట్ల పాప పట్ల ప్రేమనీ, ఆందోళననీ వ్యక్తపరిచే మర్గం అని. తనని సానుభూతితో అర్థం చేసుకుని ఏనాకి కూడా అర్థమయ్యేలా వివరిస్తాడు.

మానసిక వ్యధననూ, ప్రేమోద్వేగాలనూ, ఆశ నిరాశల వూగిసలాటనీ అద్భుతంగా చిత్రించిన రచయిత్రి సున్నితమయిన హాస్యాన్ని కూడా అంతే అలవోకగా వ్రాసారు. ఏనా తల్లి కనిపించే ప్రతీ దృశ్యంలోనూ మనం అంతవరకూ మనల్ని స్పృశించిన ఉద్వేగాలను మర్చిపోయి హాయిగా మనసారా నవ్వుకుంటాము.

"It doesn't have to be the writer's own experience for them to illustrate something eloquently."

కొన్ని రచనలు చదివినపుడు వాటిలోని ఒరిజినాలిటీకి, భావాలను వివరించిన తీరుకీ ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. అవి రచయిత స్వంత అనుభవంనుంచే రానక్కర్లేదు అని ఎంత తెలిసినా ఏదో ఓ మూల పీకుతుంది, తనే దగ్గరుండి స్వయంగా చూసినట్టు /అనుభవించినట్టూ ఇంత సహజంగా వర్ణించడం ఎలా సాధ్యం అని. బహుశా కొన్ని క్లిష్టమయిన భావోద్వేగాలను వివరించినపుడు రచయిత ఊహాశక్తికి స్వానుభవం కూడా తోడయితే ఆ రచన వాస్తవికతకు మరింత దగ్గరగా ఉండే అవకాశం ఎక్కువేమో. ఈ పుస్తకం రచయిత్రి సైరా షా బయోగ్రాఫికాల్ నావెల్ అనొచ్చు. పుస్తకంలో మొదటి భాగం అంతా, అంటే ఫ్రేయా పుట్టుక, ఆరోగ్య సమస్యలూ, పాపను వదిలేసి వెళ్ళిపోవాలనుకోవడం, పాపతో కలిసి వసతులులేని పల్లెటూరికి వెళ్లడం మొదలైనవన్నీ ఆవిడ నిజజీవితంలోని భాగాలే. కాకపోతే మిగిలిన పాత్రలూ వాటి ప్రవర్తనా, సంఘటనలూ మాత్రం కల్పితం. తల్లిదండ్రులుగా పాప గురించిన ఆలోచనలూ, కొన్ని ప్రతిస్పందనలూ చదివే వారికి వాస్తవానికి దూరంగానూ, అసంబద్ధంగానూ అనిపిస్తాయి. కానీ నిజంగా అవి తమకు కలిగిన భావాలూ, తమ ప్రవర్తనా అని ఆవిడ నిజాయితీగా ఒప్పుకుంటారు. కాకపోతే ఆవిడ సహచరుడు మాత్రం టోబీ పాత్రకు ఏమాత్రమూ స్ఫూర్తి కాదు అని చెపుతారు. ఆయన వంట చేయడం , పిల్లను చూసుకోవడం లాంటి పనులు చేస్తూ తనకి తీరిక కల్పిస్తే, తను 'అస్తమానూ వంటిట్లో కుస్తీలు పడుతూ, భర్తతో కూతురితో విసిగిపోతున్న స్త్రీ' గురించి కథ రాసుకుంటూ కూర్చున్నాను అని చమత్కరిస్తారు. ఆవిడ పుస్తకం గురించీ, పుస్తకం రాయడానికి దారితీసిన సంఘటనల గురించీ చెప్పిన వివరాలు Difficult Truths అనే ఇంటర్వ్యూలో చదవొచ్చు.

రచయిత్రి గురించి: ఆఫ్ఘనిస్తాన్ కుటుంబానికి చెందిన Saira Shah ఇంగ్లాండ్లో పుట్టి పెరిగిన రచయిత్రి, టీవీ న్యూస్ రిపోర్టర్, డాక్యుమెంటరీ చిత్రాల

సృష్టికర్త. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ పై రష్యా ఆక్రమణ సమయంలో ఆమె ధైర్యంగా వార్ జోన్ మధ్య రిపోర్టర్గా పనిచేసారు. Beneath the Veil, Death in Gaza మరియు Unholy War అనే మూడు డాక్యుమెంటరీ చిత్రాలను అందించారు. ఈ చిత్రాలకు ఎమ్మీ అవార్డులూ, కరెంట్ ఎఫైర్స్ లో బ్రిటిష్ అకాడమీ టెలివిజన్ అవార్డునూ అందుకున్నారు. మొదటి రెండూ యూ ట్యూబ్ లో లభ్యం. ఆమె పురుషవేషంలో పర్యటించి తన అనుభవాలను, పరిశీలనలనూ కలిపి వ్రాసిన మొదటి పుస్తకం "The Storyteller's Daugther" (Beneath the Veil కు ఆధారం), ఆఫ్ఘనిస్తాన్ చరిత్రనూ, సంస్కృతినీ, అక్కడి సామాజిక పరిస్థితులనూ వాస్తవికతకు దగ్గరగా చూపించిన పుస్తకంగా పేర్కొంటారు. ఆమె తండ్రి Idries Shah, తమ్ముడు Tahir Shah కూడా పేరున్న రచయితలు.

(వచ్చే నెల మరో మంచిపుస్తకంతో కలుసుకుందాం)

COMMENTS